

SVETO JEVAN\ELJE PO MARKU

GLAVA 1

Po~etak jevan|elja Isusa Hrista sina Bo`ijega.

1:2 Kao {to stoji u proroka: evo ja {aljem an|ela svojega pred licem tvojijem, koji }e pripraviti put tvoj pred tobom.

1:3 Glas onoga {to vi~e u pustinji: pripravite put Gospodnji, poravnite staze njegove.

1:4 Pojavi se Jovan krste}i u pustinji, i propovjedaju}i kr{tenje pokajanja za opro{tenje grijeha.

1:5 I izla`a{e k njemu sva Judejska zemlja i Jerusalimljani; i kr{tava{e ih sve u Jordanu rijeci, i ispovijedahu grijeha svoje.

1:6 A Jovan bija{e obu~en u kamilju dlaku, i ima{e pojas ko`an oko sebe; i je|a{e skakavce i med divlji.

1:7 I propovijeda{e govore}i: ide za mnom ja~i od mene, pred kom ja nijesam dostojan sagnuti se i odrije{iti remena na obu}i njegovoj.

1:8 Ja vas kr{avam vodom, a on }e vas krstiti Duhom svetijem.

1:9 I u to vrijeme do|e Isus iz Nazareta Galilejskoga, i krsti ga Jovan u Jordanu,

1:10 I odmah izlaze}i iz vode vidje nebo gdje se otvori, i Duh kao golub si|e na nj.

1:11 I glas do|e s neba: ti si sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

1:12 I odmah Duh izvede ga u pustinju.

1:13 I bi ondje u pustinji dana ~etrdeset, i ku{a ga sotona, i bi sa zvjerinjem, i an|eli slu`ahu mu.

1:14 A po{to predado{e Jovana, do|e Isus u Galileju propovjedaju}i jevan|elje o carstvu Bo`ijemu

1:15 I govore}i: izi|e vrijeme i pribli`i se carstvo Bo`ije; pokajte se i vjerujte jevan|elje.

1:16 I hode}i pokraj mora vidje Simona, i Andriju brata njegova gdje bacaju mre`e u more; jer bijahu ribari.

1:17 I re~e im Isus: hajdete za mnom, i u~ini}u vas lovcima ljudskijem.

1:18 I odmah ostaviv{i mre`e svoje po|o{e za njim.

1:19 I oti{av{i malo odande ugleda Jakova Zevedejeva, i Jovana brata njegova, i oni u la|i krpljahu mre`e;

1:20 I odmah pozva ih; i ostaviv{i oca svojega Zevedeja u la|i s najamnicima po|o{e za njim.

1:21 I do|o{e u Kapernaum; i odmah u subotu u{av{i u zbornicu u~a{e.

1:22 I divljahu se nauci njegovoj; jer ih u~a{e kao onaj koji vlast ima a ne kao knji`evnici.

1:23 I bija{e u zbornici njihovoj ~ovjek s duhom ne~istijem, i povika

1:24 Govore}i: pro|i se, {to je tebi do nas, Isuse Nazare}anine? Do{ao si da nas pogubi{? Znam te ko si, svetac Bo`ij.

1:25 I zaprijeti mu Isus govore}i: umukni, i izi|i iz njega.

1:26 I strese ga duh ne~isti, i povika iza glasa, i izi|e iz njega.

1:27 I upla{i{e se svi tako da pitahu jedan drugoga govore}i: {ta je ovo? i kakva je ovo nauka nova, da s vlasti i duhovima ne~istijem zapovijeda, i slu{aju ga?

1:28 I otide glas o njemu odmah po svoj okolini Galilejskoj,

1:29 I odmah iza{av{i iz zbornice do|o{e u dom Simonov i Andrijin s Jakovom i Jovanom.

1:30 A ta{ta Simonova le`a{e od groznice; i odmah kaza{e mu za nju.

1:31 I pristupiv{i podi`e je uzev{i je za ruku i pusti je groznica odmah, i slu`a{e im.

1:32 A kad bi pred ve~e, po{to sunce za|e, dono{ahu k njemu sve bolesnike i bijesne.

1:33 I sav grad bija{e se sabrao k vratima.

1:34 I iscijeli mnoge bolesnike od razli~njih bolesti, i |avole mnoge istjera, i ne dadija{e |avolima da kazuju da ga poznavahu.

1:35 A ujutru vrlo rano ustav{i izi|e, i otide nasamo, i ondje se molja{e Bogu.

1:36 I za njim potr~a{e Simon i koji bijahu s njim.

1:37 I na{av{i ga reko{e mu: tra`e te svi.

1:38 I re~e im: hajdemo u obli`nja sela i gradove da i tamo propovjedim: jer sam ja na to do{ao.

1:39 I propovijeda po zbornicama njihovijem po svoj Galileji, i |avole izgoni.

1:40 I do|e k njemu gubavac mole{i ga i na koljenima kle~e{i pred njim i re~e mu: ako ho{e{, mo`e{ me o~istiti.

1:41 A Isus smilovav{i se pru`i ruku, i dohvativ{i ga se re~e mu: ho}u, o~isti se.

1:42 I tek {to mu to re~e, a guba otide s njega, i osta ~ist.

1:43 I zaprijetiv{i mu odmah istjera ga,

1:44 I re~e mu: gledaj da nikome ni{ta ne ka`e{, nego idi te se poka`i sve{teniku, i prinesi za o~i{enje svoje {to je zapovjedio Mojsije za svjedo~anstvo njima.

1:45 A on izi{av{i po~e mnogo propovijedati i kazivati {ta je bilo tako da Isus ne mo`e javno u grad u{i, nego bija{e napolju u pustijem mjestima, i dola`ahu k njemu sa sviju strana.

GLAVA 2

I u|e opet u Kapernaum poslije nekoliko dana; i ~u se da je u ku{i.

2:2 I odmah skupi{e se mnogi tako da ne mogahu ni pred vratima da se sprate; i kaziva{e im rije~.

2:3 I do|o{e k njemu s uzetijem koga no{a{e ~etvoro.

2:4 I ne mogu{i pribli`iti se k njemu od naroda otkri{e ku}u gdje on bija{e, i prokopav{i spusti{e odar na kome uzeti le`a{e.

2:5 A Isus vidjev{i vjeru njihovu re~e uzetome: sinko! opra{taju ti se grijesi tvoji.

2:6 A ondje sje|ahu neki od knji`evnika i pomi{ljahu u srcima svojima:

2:7 [ta ovaj tako huli na Boga? Ko mo`e opra{tati grijehе osim jednoga Boga?

2:8 I odmah razumjev{i Isus duhom svojijem da oni tako pomi{laju u sebi, re~e im: {to tako pomi{lјate u srcima svojijem?

2:9 [to je lak{e? re{i uzetome: opra{taju ti se grijesi? ili re{i: ustani i uzmi odar svoj, i hodi?

2:10 No da znate da vlast ima sin ~ovje~ij na zemlji opra{tati grijehе, (re~e uzetome:)

2:11 Tebi govorim: ustani i uzmi odar svoj, i idi doma.

2:12 I usta odmah, i uzev{i odar izi|e pred svima tako da se svi divljahu i hvaljahu Boga govore{i: nigda toga vidjeli nijesmo.

2:13 I izi|e opet k moru; i sav narod i|a{e k njemu, i u~a{e ih.

2:14 I prolaze{i vidje Leviju Alfejeva gdje sjedi na carini, i re~e mu: hajde za mnom. I ustav{i otide za njim.

2:15 I kad sje|a{e Isus za trpezom u ku{i njegovoj, i carinici i grje{nici mnogi sje|ahu s njim i s u~enicima njegovijem: jer ih bija{e mnogo koji i|ahu za njim.

2:16 A knji`evnici i fariseji vidjev{i ga gdje jede s carinicima i s grje{nicima govorahu u~enicima njegovijem: za{to s carinicima i grje{nicima jede i pije?

2:17 I ~uv{i Isus re~e im: ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni. Ja nijesam do{ao da dozovem pravednike no grje{nike na pokajanje.

2:18 I bijahu u~enici Jovanovi i farisejski koji po{ahu; i do|o{e i reko{e mu: za{to u~enici Jovanovi i farisejski poste a tvoji u~enici ne poste?

2:19 I re~e im Isus: eda li mogu svatovi postiti dok je `enik s njima? Dokle god imaju sa sobom `enika ne mogu postiti.

2:20 Nego }e do}i dni kad }e se oteti od njih `enik, i tada }e postiti u one dne.

2:21 I niko ne pri{iva nove zakrpe na staru haljinu; ina~e }e odadrijeti nova zakrpa od staroga, i gora }e rupa biti.

2:22 I niko ne ljeva nova vina u mjehove stare; ina~e novo vino prodre mjehove, i vino se prolije, i mjehovi propadnu; nego novo vino u nove mjehove ljevati treba.

2:23 I dogodi mu se da i|a{e u subotu kroz usjeve, i u~enici njegovi trgahu putem klasje.

2:24 I fariseji govorahu mu: gledaj, za{to ~ine u subotu {to ne valja?

2:25 A on re~e im: nijeste li nikad ~itali {ta u~ini David kad mu bi do nevolje i ogladnje s onima {to bijahu s njim?

2:26 Kako u|e u Bo`iju ku}u pred Avijatarom poglavarom sve{teni~kijem i hljebove postavljene pojede kojijeh ne bija{e slobodno nikome jesti osim sve{tenika, i dade ih onima koji bijahu s njim?

2:27 I govora{e im: subota je na~injena ~ovjeka radi, a nije ~ovjek subote radi.

2:28 Dakle je gospodar sin ~ovje~ij i od subote.

GLAVA 3

I u|e opet u zbornicu, i ondje bje{e ~ovjek sa suhom rukom.

3:2 I motrahu za njim ne}e li ga u subotu iscijeliti da ga okrive.

3:3 I re~e ~ovjeku sa suhom rukom: stani na srijedu.

3:4 I re~e im: valja li u subotu dobro ~initi ili zlo ~initi? du{u odr`ati, ili pogubiti? A oni mu~ahu.

3:5 I pogledav{i na njih s gnjevom od `alosti {to su im onako srca odrvenila re~e ~ovjeku: pru`i ruku svoju. I pru`i; i posta ruka zdrava kao i druga.

3:6 I izi{av{i fariseji odmah u~ini{e za njega vije}u s Irodovcima kako bi ga pogubili.

3:7 A Isus otide s u~enicima svojijem k moru; i mnogi narod iz Galileje ide za njim i iz Judeje;

3:8 I iz Jerusalima i iz Idumeje i ispreko Jordana i od Tira i Sidona mno{tvo veliko ~uv{i {ta on ~ini do|e k njemu.

3:9 I re~e u~enicima svojijem da bude la|a u njega gotova zbog naroda, da mu ne dosa|uje.

3:10 Jer mnoge iscijeli tako da navaljivahu na njega koji bijahu naka`eni bolestima da ga se dotaknu.

3:11 I dusi ne~isti kad ga vi|ahu, pripadahu k njemu i vikahu govore}i: ti si sin Bo`ij.

3:12 I mnogo im prije}a{e da ga ne proka`u.

3:13 I izi|o{e na goru, i dozva koje on {a{e; i do|o{e mu.

3:14 I postavi dvanaesticu da budu s njim, i da ih po{ilje da propovijedaju,

3:15 I da imaju vlast da iscjeljuju od bolesti, i da izgone |avole:

3:16 Prvoga Simona, i nadjede mu ime Petar;

3:17 I Jakova Zevedejeva i Jovana brata Jakovljeva, i nadjede im imena Voanerges, koje zna~i sinovi gromovi;

3:18 I Andriju i Filipa i Vartolomija i Mateja i Tomu i Jakova Alfejeva i Tadiju i Simona Kananita,

3:19 I Judu Iskariotskoga, koji ga i izdade.

3:20 I do|o{e u ku}u, i sabra se opet narod da ne mogahu ni hljeba jesti.

3:21 I ~uv{i to rod njegov izi|o{e da ga uhvate; jer govorahu da je izvan sebe.

3:22 A knji`evnici koji bijahu si{li iz Jerusalima govorahu: u njemu je Veelzevul; i on pomo}u kneza |avolskoga izgoni |avole.

3:23 I dozvav{i ih govora{e im u pri~ama: kako mo`e sotona sotonu izgoniti?

3:24 I ako se carstvo samo po sebi razdijeli, ne mo`e ostati carstvo ono;

3:25 I ako se dom sam po sebi razdijeli, ne mo`e ostati dom onaj;

3:26 I ako sotona ustane sam na se i razdijeli se, ne mo`e ostati, nego }e propasti.

3:27 Niko ne mo`e poku}stvo jakoga, u{av{i u ku}u njegovu, oteti ako najprije jakoga ne sve`e: i onda }e ku}u njegovu oplijeniti.

3:28 Zaista vam ka`em: svi grijesi oprosti}e se sinovima ~ovje-ijim, i huljenja na Boga, makar kakova bila:

3:29 A koji pohuli na Duha svetoga nema opro{tenja vavijek, nego je kriv vje~nome sudu.

3:30 Jer govorahu: u njemu je ne-isti duh.

3:31 I do|e mati njegova i bra}a njegova, i stoje}i napolju posla}e k njemu da ga zovu.

3:32 I sje|a}e narod oko njega. I reko}e mu: eto mati tvoja i bra}a tvoja i sestre tvoje napolju pitaju za te.

3:33 I odgovori im govore}i: ko je mati moja ili bra}a moja?

3:34 I pogledav{i na narod koji sje|a}e re-e: evo mati moja i bra}a moja.

3:35 Jer ko izvr{i volju Bo`iju onaj je brat moj i sestra moja i mati moja.

GLAVA 4

I opet po-e u-iti kod mora, i skupi}e se oko njega ljudi mnogi tako da mora u}i u la|u, i sjediti na moru; a narod sav bija}e na zemlji kraj mora.

4:2 I u-a}e ih u pri~ama mnogo, i govora}e im u nauci svojoj:

4:3 Slu{ajte: evo izi|e sija~ da sije.

4:4 I kad sija}e dogodi se da jedno pade ukraj puta, i do|o}e ptice i pozoba}e ga.

4:5 A drugo pade na kamenito mjesto gdje ne bija}e mnogo zemlje; i odmah izni~e; jer ne bija}e u dubinu zemlje:

4:6 A kad obasja sunce, uvenu, i budu}i da nema}e korijena, usahnu.

4:7 I drugo pade u trnje; i naraste trnje i udavi ga, i ne donese roda.

4:8 I drugo pade na zemlju dobru; i dava}e rod koji napredova}e i rastija}e i dono{a}e po trideset i po {eset i po sto.

4:9 I re-e: ko ima u{i da ~uje neka ~uje.

4:10 A kad osta sam, zapita}e ga koji bijahu s njim i sa dvanaesticom za ovu pri~u.

4:11 I re-e im: vama je dano da znate tajne carstva Bo`ijega, a onima napolju sve u pri~ama biva;

4:12 Da o-ima gledaju i da ne vide, i u{ima slu{aju i da ne razumiju; da se kako ne obrate i da im se ne oproste grijesi.

4:13 I re-e im: zar ne razumijete ove pri~e? A kako }ete sve pri~e razumjeti?

4:14 Sija~ rije~ sije.

4:15 A ono su kraj puta, gdje se sije rije~ i kad je ~uju odmah do|e sotona i otme rije~ posijanu u srcima njihovijem.

4:16 Tako su i ono {to se sije na kamenitijem mjestima koji kad ~uju rije~ odmah je prime s rado}u;

4:17 Ali nemaju korijena u sebi, nego su nepostojani, pa kad bude do nevolje ili ih potjeraju rije~i radi, odmah se sablazne.

4:18 A ono su {to se u trnju sije koji slu{aju rije~,

4:19 Ali brige ovoga svijeta i prijevara bogatstva i ostale slasti u|u i zagu}e rije~, i bez roda ostane.

4:20 A ono su {to se na dobroj zemlji sije koji slu{aju rije~ i primaju, i donose rod po trideset i po {eset i po sto.

4:21 I govora}e im: eda li se svije}a u`i`e da se metne pod sud ili pod odar? a ne da se na svijet-njak metne?

4:22 Jer nema ni{ta tajno {to ne}e biti javno; niti ima {to sakriveno {to ne}e izi}i na vidjelo.

4:23 Ako ima ko u{i da ~uje neka ~uje.

4:24 I govora}e im: pamтите {to ~ujete: kakom mjerom mjerite onakom }e vam se mjeriti i dometnu}e se vama koji slu{ate.

4:25 Jer ko ima, da}e mu se; a koji nema, uze}e mu se i ono {to ima.

4:26 I govora{e im: tako je carstvo Bo`ije kao ~ovjek kad baci sjeme u zemlju;

4:27 I spava i ustaje no}u i danju; i sjeme ni-e i raste, da ne zna on.

4:28 Jer zemlja sama od sebe najprije donese travu, potom klas, pa onda ispuni p{enicu u klasu.

4:29 A kad sazri rod, odmah po{lje srp; jer nastatva.

4:30 I govora{e: kakvo }emo kazati da je carstvo Bo`ije? ili u kakvoj }emo ga pri-i iskazati?

4:31 Ono je kao zrno goru{i-ino koje kad se posije u zemlju manje je od sviju sjemena na zemlji;

4:32 A kad se posije, uzraste i bude ve}e od svega povr}a, i pusti grane velike da mogu u njegovu hladu ptice nebeske `ivljati.

4:33 I takovijem mnogijem pri~ama kaziva{e im rije~ koliko mogahu slu{ati.

4:34 A bez pri-a ne govora{e im ni rije-i. A u-enicima osobito kaziva{e sve.

4:35 I re-e im onaj dan uve-e: hajdemo na onu stranu.

4:36 I otpustiv{i narod uze{e ga kako bje{e u la|i; a i druge la|e bijahu s njim.

4:37 I postade velika oluja; i valovi tako zaljevahu u la|u da se ve} napuni.

4:38 A on na krmi spava{e na uzglavlju; i probu{i ga, i reko{e mu: u-itelju! zar ti ne mari{ }to ginemo?

4:39 I ustav{i zaprijeti vjetru, i re-e moru: }uti, prestani. I utoli vjetar, i postade ti{ina velika.

4:40 I re-e im: za{to ste tako stra{ljivi? Kako nemate vjere.

4:41 I upla{i{e se vrlo, i govorahu jedan drugome: ko je ovaj dakle da ga i vjetar i more slu{aju?

GLAVA 5

I do|o{e preko mora u okolinu Gadarinsku.

5:2 I kad izi|e iz la|e, odmah ga srete ~ovjek s duhom ne-istijem,

5:3 Koji `ivlja{e u grobovima i niko ga ne moga{e svezati ni verigama;

5:4 Jer je mnogo puta bio metnut u puta i u verige, pa je iskidao verige i puta izlomio; i niko ga ne moga{e ukrotiti.

5:5 I jednako dan i no} bavlja{e se u grobovima i u gorama vi~u}i i biju}i se kamenjem.

5:6 A kad vidje Isusa iz daleka, pote-e i pokloni mu se.

5:7 I povikav{i iza glasa re-e: {ta je tebi do mene, Isuse sine Boga vi{njega? Zaklinjem te Bogom, ne mu-i me.

5:8 Jer mu govora{e: izi|i, du{e ne-isti, iz ~ovjeka.

5:9 I pita{e ga: kako ti je ime? I odgovori mu: legeon mi je ime; jer nas je mnogo.

5:10 I moli{e ga mnogo da ih ne {alje iz one okoline.

5:11 A ondje po brijegu pasija{e veliki krd svinja.

5:12 I moli{e ga svi |avoli govore}i: po{lji nas u svinje da u njih u|emo.

5:13 I dopusti im Isus odmah. I izi{av{i duhovi ne-isti u|o{e u svinje; i navali krd s brijega u more; a bija{e ih oko dvije hiljade: i potopi{e se u moru.

5:14 A svinjari pobjego{e, i javi{e u gradu i po selima. I izi|o{e ljudi da vide {ta je bilo.

5:15 I do|o{e k Isusu, i vidje{e bijesnoga u kome je bio legeon gdje sjedi obu-en i pametan; i upla{i{e se.

5:16 A oni {to su vidjeli kaza{e im {ta bi od bijesnoga i od svinja.

5:17 I po-e{e ga moliti da ide iz njihovijeh krajeva.

5:18 I kad u|e u la|u, molja{e ga onaj {to je bio bijesan da bude s njim.

5:19 A Isus ne dade mu, ve} mu re-e: idi ku}i svojoj k svojima i ka`i im {ta ti Gospod u~ini, i kako te pomilova.

5:20 I otide i po-e pripovijedati u Deset gradova {ta mu u~ini Isus; i svi se divljahu.

5:21 I kad prije|e Isus u la|i opet na onu stranu, skupi se narod mnogi oko njega; i bje{e kraj mora.

5:22 I gle, do | e jedan od starje{ina zborni~kijeh po imenu Jair; i vidjev{i ga pade pred noge njegove.

5:23 I molja{e ga vrlo govore}i: k}i je moja na smrti; da do | e{ i da metne{ na nju ruke da ozdravi i `ivi.

5:24 I po | e s njim; i za njim i | a{e naroda mnogo i turkahu ga.

5:25 I `ena nekakva koja je dvanaest godina bovala od te~enja krvi

5:26 I veliku muku podnijela od mnogijeh ljekara, i potro{ila sve {to je imala, i ni{ta joj nijesu pomogli, nego jo{ gore na~inili,

5:27 Kad je ~ula za Isusa, do | e u narodu sastrag, i dota~e se haljine njegove.

5:28 Jer govora{e: ako se samo dotaknem haljina njegovijeh ozdravi}u.

5:29 I odmah presahnu izvor krvi njezine, i osjetiti u tijelu da ozdravi od bolesti.

5:30 I odmah Isus osjeti u sebi silu {to izi | e iz njega, i obazrev{i se na narod re~e: ko se to dota~e mojijeh haljina?

5:31 I reko{e mu u~enici njegovi: vidi{ narod gdje te turka, pa pita{: ko se dota~e mene?

5:32 I on se obzira{e da vidi onu koja to u~ini.

5:33 A `ena upla{iv{i se drkta{e, i znaju}i {to joj se dogodi, do | e i kle~e pred njim, i kaza mu svu istinu.

5:34 A on re~e joj: k}eri! vjera tvoja pomo`e ti; idi s mirom, i budi zdrava od bolesti svoje.

5:35 Jo{ on govora{e, a do | o{e od starje{ine zborni~koga govore}i: k}i tvoja umrije; {ta ve} trudi{ u~itelja?

5:36 A Isus odmah ~uv{i rije~ {to reko{e re~e starje{ini: ne boj se, samo vjeruj.

5:37 I ne dade za sobom i}i nikome osim Petra i Jakova i Jovana brata Jakovljeva.

5:38 I do | e u ku}u starje{ine zborni~koga, i vidje vrevu i pla~ i jauk veliki.

5:39 I u{av{i re~e im: {ta ste uzavreli te pla~ete? Djevojka nije umrla, nego spava.

5:40 I potsmijevahu mu se. A on istjerav{i sve uze oca djevoj~ina i mater i koji bijahu s njim, i u | e gdje le`a{e djevojka.

5:41 I uzev{i djevojku za ruku re~e joj: Talita kumi, koje zna~i: djevojko, tebi govorim, ustani.

5:42 I odmah usta djevojka i ho | a{e; a bje{e od dvanaest godina. I za~udi{e se ~udom velikijem.

5:43 I zaprijeti im vrlo da niko ne dozna za to, i re~e: podajte joj nek jede.

GLAVA 6

I izi | e odande, i do | e na svoju postojbinu; i za njim ido{e u~enici njegovi.

6:2 I kad do | e subota, po~e u~iti u zbornici. I mnogi koji slu{ahu, divljahu se govore}i: otkud ovome to? I kakva mu je premudrost dana? I ~ude~a takova rukama njegovijem ~ine se?

6:3 Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, a brat Jakovljevi i Josijin i Judin i Simonov? I nijesu li sestre njegove ovdje me | u nama? I sabla`njavahu se o njega.

6:4 A Isus re~e im: nigdje nije prorok bez ~asti do na postojbini svojoj i u rodu i u domu svome.

6:5 I ne moga{e ondje ni jednoga ~uda da u~ini, osim {to malo bolesnika iscijeli metnuv{i na njih ruke.

6:6 I divlja{e se nevjerstvu njihovome. I i | a{e po okolnijem selima i u~a{e.

6:7 I dozva dvanaestoricu, i po~e ih slati dva i dva, i dava{e im vlast nad duhovima ne~istijem.

6:8 I zapovjedi im da ni{ta ne uzimaju na put osim jednoga {tapa: ni torbe ni hljeba ni novaca u pojasu;

6:9 Nego obuveni u opanke, i ne obla~iti dviju haljina.

6:10 I re~e im: gdje u | ete u dom ondje ostanite dok ne izi | ete odande.

6:11 I ako vas ko ne primi i ne poslu{a vas, izla~e}i odande otresite prah s nogu svojijeh za svjedo~anstvo njima. Zaista vam ka`em: lak{e }e biti Sodomu i Gomoru u dan stra{noga suda nego gradu onome.

6:12 I oti{av{i propovijedahu da se treba kajati;
 6:13 I |avole mnoge izgonjahu; i mazahu uljem mnoge bolesnike; i iscjeljivahu.
 6:14 I za~u car Irod za Isusa (jer njegovo ime bija{e se razglasilo), i re~e: Jovan krstitelj iz mrtvih usta, zato ~ini ~udesa.
 6:15 Drugi govoraahu: to je Ilija. A drugi govoraahu: to je prorok ili kao koji od proroka.
 6:16 A kad ~u Irod, re~e: to je Jovan koga sam ja posjekao, on usta iz mrtvih.
 6:17 Jer ovaj Irod posla te uhvati{e Jovana, i svezav{i baci ga u tamnicu Irodijade radi `ene Filipa brata svojega, jer se o`eni njom.
 6:18 Jer Jovan govora{e Irodu: ne mo`e{ ti imati `ene brata svojega.
 6:19 A Irodijada rasrdi se na njega, i }a{e da ga ubije, ali ne moga{e.
 6:20 Jer se Irod boja{e Jovana znaju}i ga da je ~ovjek pravedan i svet, i ~uva{e ga, i mnogo koje{ta ~inja{e kako mu on re~e, i rado ga slu{a{e.
 6:21 I dogodi se dan zgodan, kad Irod na dan svoga ro|enja dava{e ve~eru knezovima svojijem i vojvodama i starje{inama Galilejskijem.
 6:22 I u{av{i k}i Irodijadina i igrav{i i ugodiv{i Irodu i gostima njegovijem re~e car djevojci: i{ti u mene {ta god ho}e{, i da}u ti.
 6:23 I zakle joj se: {to god zai{te{ u mene da}u ti, da bi bilo i do po carstva moga.
 6:24 A ona izi{av{i re~e materi svojoj: {ta }u iskati? A ona re~e: glavu Jovana krstitelja.
 6:25 I odmah u{av{i brzo k caru zaiska govore}i: ho}u da mi da{ sad na krugu glavu Jovana krstitelja.
 6:26 I zabrinu se car, ali kletve radi i gostiju svojijeh ne htje joj odre}i.
 6:27 I odmah posla car d`elata, i zapovjedi da donese glavu njegovu.
 6:28 A on oti{av{i posije~e ga u tamnici, i donese glavu njegovu na krugu, i dade djevojci, a djevojka dade je materi svojoj.
 6:29 I ~uv{i u~enici njegovi do|o{e i uze{e tijelo njegovu, i metnu{e ga u grob.

6:30 I skupi{e se apostoli k Isusu, i javi{e mu sve i {to u~ini{e i {ta ljude nau~i{e.
 6:31 I re~e im: do|ite vi sami nasamo, i po~inite malo. Jer ih bija{e mnogo koji dolaze i odlaze, i ne imahu kad ni jesti.
 6:32 I otido{e na la|i u pusto mjesto sami.
 6:33 I vidje{e ih ljudi kad i|ahu, i pozna{e ih mnogi, i pje{ice iz sviju gradova stjecahu se onamo, i prestigo{e ih, i skupi{e se oko njega.
 6:34 I izi{av{i Isus vidje narod mnogi, i sa`ali mu se, jer bijahu kao ovce bez pastira; i po~e ih u~iti mnogo.
 6:35 I kad bi ve} pred no}, pristupi{e k njemu u~enici njegovi govore}i: pusto je mjesto, a ve} je dockan;
 6:36 Otpusti ih neka idu u okolna sela i palanke da kupe sebi hljeba; jer nemaju {ta jesti.
 6:37 A on odgovaraju}i re~e im: podajte im vi neka jedu. I reko{e mu: ve} ako da idemo da kupimo za dvjesta gro{a hljeba, i da im damo da jedu?
 6:38 A on im re~e: koliko hljebova imate? Idite vidite. I vidjev{i reko{e: pet hljebova i dvije ribe.
 6:39 I zapovjedi im da ih posade sve na gomile po zelenoj travi.
 6:40 I posadi{e se na gomile po sto i po pedeset.
 6:41 I uzev{i onijeh pet hljebova i dvije ribe pogleda na nebo, i blagoslovi, pa prelomi hljebove, i dade u~enicima svojijem da metnu ispred njih; i one dvije ribe razdijeli svima.
 6:42 I jedo{e svi, i nasiti{e se.
 6:43 I nakupi{e komada dvanaest kotarica punijeh i od riba.
 6:44 A bija{e onijeh {to su jeli hljebove oko pet hiljada ljudi.
 6:45 I odmah natjera u~enike svoje da u|u u la|u i da idu naprijed na onu stranu u Vitsaidu dok on otpusti narod.
 6:46 I otpustiv{i ih otide na goru da se pomoli Bogu.
 6:47 I uve~e bija{e la|a nasred mora, a on sam na zemlji.
 6:48 I vidje ih gdje se mu~ahu veslaju}i: jer im bija{e protivan vjetar. I oko ~etvrte stra`e no}ne

do | e k njima idu } i po moru; i { } adija { e da ih mi-
moi | e.

6:49 A oni vidjev { i ga gdje ide po moru mi { } lja-
hu da je utvara, i povika { e;

6:50 Jer ga svi vidje { e i popla { i { e se. I odmah
progovori s njima, i re ~ e im: ne bojte se, ja sam, ne
pla { ite se.

6:51 I u | e k njima u la | u, i utoli vjetar; i vrlo se
upla { i { e, i divljahu se.

6:52 Jer ih ne nau- i { e hljebovi; jer se bija { e srce
njihovo okamenilo.

6:53 I pre { av { i do | o { e u zemlju Genisaretsku; i
stado { e u kraj.

6:54 I kad izi | o { e iz la | e, odmah ga pozna { e lju-
di.

6:55 I opr-av { i sav onaj kraj po ~ e { e na odrima
donositi bolesnike gdje ~ ujahu da je on.

6:56 I kudgod i | a { e u sela ili u gradove ili u pa-
lanke, na raskr { } ima metahu bolesnike i moljahu
ga da se barem skuta od haljine njegove dotaknu: i
ozdravljahu svi koji ga se doticahu.

GLAVA 7

I skupi { e se oko njega fariseji i neki od knji ` ev-
nika koji bijahu do { li iz Jerusalima.

7:2 I vidjev { i neke od u ~ enika njegovijeh da ne-
~ istijem, to jest neumivenijem, rukama jedu hljeb,
ukori { e ih.

7:3 Jer fariseji i svi Jevreji ne jedu dok ne umiju
ruku do lakata, dr ` e } i se onoga { to im je ostalo od
starijeh;

7:4 I kad do | u s pazara, ne jedu dok se ne umi-
ju; i jo { mnogo ima { to su primili te dr ` e: peru ~ a { e
i ` banove i kotlove i klupe.

7:5 A potom pitahu ga fariseji i knji ` evnici: za { -
to u ~ enici tvoji ne ` ive kao { to nam je ostalo od
starijeh, nego jedu hljeb neumivenijem rukama?

7:6 A on odgovaraju } i re ~ e im: dobro je proro-
kovao Isaija za vas licemjere, kao { to je pisano: ovi
ljudi usnama me po { tuju, a srce njihovo daleko
stoji od mene.

7:7 No zaludu me po { tuju u ~ e } i naukama, zapo-
vijestima ljudskijem.

7:8 Jer ostaviste zapovijesti Bo ` ije, a dr ` ite obi-
~ aje ljudske, pranje ` banova i ~ a { a; i druga mnoga
takova ~ inite.

7:9 I re ~ e im: dobro ukidate zapovijest Bo ` iju da
svoj obi ~ aj sa ~ uvate.

7:10 Jer Mojsije re ~ e: po { tuj oca svojega i mater
svoju; i: koji opsuje oca ili mater smr } u da umre.

7:11 A vi ka ` ete: ako re ~ e ~ ovjek ocu ili materi:
korvan, to jest: prilog je ~ im bih ti ja mogao pomo-
} i.

7:12 I tako ne date mu ni { ta u ~ initi ocu svojemu
ili materi svojoj,

7:13 Ukidaju } i rije ~ Bo ` iju svojijem obi ~ ajem
koji ste postavili; i ovako mnogo koje { ta ~ inite.

7:14 I dozvav { i sav narod re ~ e im: poslu { ajte
mene svi, i razumijte.

7:15 Ni { ta nema { to bi ~ ovjeka moglo opoganiti
da u | e spolja u njega, nego { to izlazi iz njega ono
je { to pogani ~ ovjeka.

7:16 Ako ko ima u { i da ~ uje neka ~ uje.

7:17 I kad do | e od naroda u ku } u pitahu ga u ~ e-
nici njegovi za pri ~ u.

7:18 I re ~ e im: zar ste i vi tako nerazumni? Ne
razumijete li da { to god u ~ ovjeka spolja ulazi ne
mo ` e ga opoganiti?

7:19 Jer mu ne ulazi u srce nego u trbuh; i izlazi
napolje ~ iste } i sva jela.

7:20 Jo { re ~ e: { to izlazi iz ~ ovjeka ono pogani
~ ovjeka;

7:21 Jer iznutra iz srca ljudskoga izlaze misli
zle, preljube, kurvarstva, ubistva,

7:22 Kra | e, lakomstva, pakosti, zlo } e, lukav-
stvo, sramote, zlo oko, huljenje na Boga, ponos,
bezumlje.

7:23 Sva ova zla iznutra izlaze, i pogane ~ ovje-
ka.

7:24 I ustav { i odande otide na krajeve Tirske i
Sidonske, i u { av { i u ku } u { } adija { e da niko ne ~ uje
za nj; i ne mo ` e se sakriti.

7:25 Jer ~ uv { i za nj ` ena { to u njezinoj k } eri bi-
ja { e duh ne ~ isti, do | e i pade k nogama njegovima.

7:26 A `ena ta bija{e Grkinja rodom Sirofini~a-nka, i molja{e ga da istjera |avola iz k}eri njezine.

7:27 A Isus re~e joj: stani da se najprije djeca nahrane; jer nije pravo uzeti hljeb od djece i baciti psima.

7:28 A ona odgovaraju}i re~e mu: da, Gospode; ali i psi pod trpezom jedu od mrva djetinjijeh.

7:29 I re~e joj: za tu rije~ idi; izi|e |avo iz k}eri tvoje.

7:30 I do{av{i ku}i na|e da je |avo izi{ao, i k}i le`a{e na odru.

7:31 I opet izi|e Isus iz krajeva Tirskijeh i Sidonskijeh i do|e na more Galilejsko u krajeve Desetogradske.

7:32 I dovedo{e k njemu gluha i mutava, i moljahu ga da metne na nj ruku.

7:33 I uzev{i ga iz naroda nasamo metnu prste svoje u u{i njegove, i pljunuv{i dohvati se jezika njegova;

7:34 I pogledav{i na nebo uzdahnu, i re~e mu: Efata, to jest: otvori se.

7:35 I odmah mu se otvori{e u{i, i razdrije{i se sveza jezika njegova i govora{e lijepo.

7:36 I zaprijeti im da nikome ne kazuju; ali {to im on zabranjiva{e oni jo{ ve}ma razgla{ivahu.

7:37 I vrlo se divljahu govore}i: sve dobro ~ini; i gluhe ~ini da ~uju i nijeme da govore.

GLAVA 8

Uto vrijeme, kad bija{e vrlo mnogo naroda i ne imadijahu {ta jesti, dozva Isus u~enike svoje i re~e im:

8:2 @ao mi je naroda, jer ve} tri dana stoje kod mene i nemaju ni{ta jesti.

8:3 I ako ih otpustim gladne ku}ama njihovijem, oslabi}e na putu; jer su mnogi od njih do{li izdaleka.

8:4 I odgovori{e mu u~enici njegovi: otkuda }emo uzeti hljeba ovdje u pustinji da ih nahranimo?

8:5 I zapita ih: koliko imate hljebova? A oni ka-za{e: sedam.

8:6 I zapovjedi narodu da posjedaju po zemlji; i uzev{i onijeh sedam hljebova i hvalu dav{i, prelo-mi, i dade u~enicima svojijem da razdadu; i razda-do{e narodu.

8:7 I imahu malo ribica; i njih blagosloviv{i re~e da i njih razdadu.

8:8 I jedo{e, i nasiti{e se, i nakupi{e komada {to prete~e sedam kotarica.

8:9 A onijeh {to su jeli bija{e oko ~etiri hiljade. I otpusti ih.

8:10 I odmah u|e u la|u s u~enicima svojijem, i do|e u okoline Dalmanutske.

8:11 I izi|o{e fariseji, i po~e{e se prepirati s njim, i ku{aju}i ga iskahu od njega znak s neba.

8:12 I uzdahnuv{i duhom svojijem re~e: za{to rod ovaj znak tra`i? Zaista vam ka`em: ne}e se da-ti rodu ovome znak.

8:13 I ostaviv{i ih uljeze opet u la|u, i otide na onu stranu.

8:14 I zaboravi{e u~enici njegovi uzeti hljeba, i nemahu sa sobom u la|i do jedan hljeb.

8:15 I zapovijeda{e im govore}i: gledajte, ~uvajte se kvasca farisejskoga i kvasca Irodova.

8:16 I mi{ljahu jedan drugome govore}i: to je {to hljeba nemamo.

8:17 I razumjev{i Isus re~e im: {ta mislite {to hljeba nemate? Zar jo{ ne osje}ate, niti razumijete? Zar je jo{ okamenjeno srce va{e?

8:18 O~i imate i ne vidite? u{i imate i ne ~ujete? I ne pamтите li

8:19 Kad ja pet hljebova prelomih na pet hilja-da, koliko kotarica punijeh komada nakupiste? Re-ko{e mu: dvanaest.

8:20 A kad sedam na ~etiri hiljade, koliko puni-jeh kotarica nakupiste komada? A oni reko{e: se-dam.

8:21 I re~e im: kako ne razumijete?

8:22 I do|e u Vitsaidu; i dovedo{e k njemu slije-pa, i moljahu ga da ga se dotakne.

8:23 I uzev{i za ruku slijepoga izvede ga napolje iz sela, i pljunuv{i mu u o~i metnu ruke na nj, i za-pita ga vidi li {to.

8:24 I pogledav{i re~e: vidim ljude gdje idu kao drva.

8:25 I potom opet metnu mu ruke na o~i, i re~e mu da progleda: i iscijeli se, i vidje sve lijepo.

8:26 I posla ga ku}i njegovoj govore}i: ne ulazi u selo, niti kazuj kome u selu.

8:27 I izi|e Isus i u~enici njegovi u sela] esarije Filipove; i putem pita{e u~enike svoje govore}i im: ko govore ljudi da sam ja?

8:28 A oni odgovori{e: Jovan krstitelj; drugi: Ilija; a drugi: koji od proroka.

8:29 A on im re~e: a vi {ta mislite ko sam ja? A Petar odgovaraju}i re~e mu: ti si Hristos.

8:30 I zaprijeti im da nikome ne kazuju za njega.

8:31 I po~e ih u~iti da sinu ~ovje~ijemu valja mnogo postradati, i da }e ga okriviti starje{ine i glavari sve{teni~ki i knji`evnici, i da }e ga ubiti, i tre}i dan da }e ustati.

8:32 I govora{e o tom ne ustru~avaju}i se. I Petar uze ga i po~e ga odvra}ati.

8:33 A on obrnuv{i se i pogledav{i na u~enike svoje zaprijeti Petru govore}i: idi od mene sotono; jer ti ne misli{ {to je Bo`ije nego {to je ljudsko.

8:34 I dozvav{i narod s u~enicima svojim re~e im: ko ho}e za mnom da ide neka se odre~e sebe i uzme krst svoj, i za mnom ide.

8:35 Jer ko ho}e du{u svoju da sa~uva, izgubi}e je; a ko izgubi du{u svoju mene radi i jevan|elja onaj }e je sa~uvati.

8:36 Jer kakva je korist ~ovjeku ako zadobije sav svijet a du{i svojoj naudi?

8:37 Ili kakav }e otkup dati ~ovjek za du{u svoju?

8:38 Jer ko se postidi mene i mojijeh rije~i u rodu ovome preljubotvornome i grje{nom, i sin }e se ~ovje~ij postidjeti njega kad do|e u slavi oca svojega s an|elima svetima.

GLAVA 9

I re~e im: zaista vam ka`em: imaju neki me|u ovima {to stoje ovdje koji ne}e okusiti smrti dok ne vide carstvo Bo`ije da do|e u sili.

9:2 I poslije {est dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana i izvede ih na visoku goru same; i preobrazi se pred njima.

9:3 I haljine njegove postado{e sjajne i vrlo bijele kao snijeg, kao {to ne mo`e bjelilja ubijeliti na zemlji.

9:4 I ukaza im se Ilija s Mojsijem gdje se razgovarahu s Isusom.

9:5 I Petar odgovaraju}i re~e Isusu: Ravi! dobro nam je ovdje biti; i da na~inimo tri sjenice: tebi jednu i Mojsiju jednu i Iliji jednu.

9:6 Jer ne znadija{e {ta govori; jer bijahu vrlo upla{eni.

9:7 I postade oblak te ih zakloni; i do|e glas iz oblaka govore}i: ovo je sin moj ljubazni; njega poslu{ajte.

9:8 I u jedanput pogledav{i nikoga ne vidje{e osim Isusa sama sa sobom.

9:9 A kad sila`ahu s gore zaprijeti im da nikom ne kazuju {ta su vidjeli, dok sin ~ovje~ij ne ustane iz mrtvih.

9:10 I rije~ zadr`a{e u sebi pitaju}i jedan drugoga: {ta to zna~i ustati iz mrtvih?

9:11 I pitahu ga govore}i: kako govore knji`evnici da Ilija treba najprije da do|e?

9:12 A on odgovaraju}i re~e im: Ilija }e do}i najprije, i urediti sve; ali i sin ~ovje~ij treba da mnogo postrada i da se ponizi, kao {to je pisano.

9:13 Ali vam ka`em da je i Ilija do{ao i u~ini{e s njim {ta htjedod{e kao {to je pisano za njega.

9:14 I do{av{i k u~enicima svojijem vidje narod mnogi oko njih i knji`evnike gdje se prepiru s njima.

9:15 I odmah vidjev{i ga sav narod upla{i se i pritr~av{i pozdravljahu ga.

9:16 I upita knji`evnike: {ta se prepirete s njima.

9:17 I odgovaraju}i jedan od naroda re~e: u~itelju! dovedoh k tebi sina svojega u kome je duh nijem.

9:18 I svaki put kad ga uhvati lomi ga, i pjenu baca i {krgu}e zubima; i su{i se. I rekoh u~enicima tvoijem da ga istjeraju; i ne mogo{e.

9:19 A on odgovaraju}i mu re~e: o rode nevjer- ni! dokle }u s vama biti? dokle }u vas trpljeti? Do- vedite ga k meni.

9:20 I dovedo{e ga k njemu; i kad ga vidje od- mah ga duh stade lomiti; i panuv{i na zemlju valja- {e se bacaju}i pjenu.

9:21 I upita oca njegova: koliko ima vremena kako mu se to dogodilo? A on re~e: iz djetinjstva.

9:22 I mnogo puta baca ga u vatru i u vodu da ga pogubi; nego ako {to mo`e{ pomozi nam, smi- luj se na nas.

9:23 A Isus re~e mu: ako mo`e{ vjerovati: sve je mogu}e onome koji vjeruje.

9:24 I odmah povikav{i otac djetinji sa suzama govora{e: vjerujem, Gospode! pomozi mojemu ne- vjerju.

9:25 A Isus vide}i da se stje~e narod zaprijeti duhu ne~istome govore}i mu: du{e nijemi i gluhi! ja ti zapovijedam, izi|i iz njega i vi{e ne ulazi u njega.

9:26 I povikav{i i izlomiv{i ga vrlo izi|e; i u~ini se kao mrtav tako da mnogi govorahu: umrije.

9:27 A Isus uzev{i ga za ruku podi`e ga; i usta.

9:28 I kad u|e u ku}u pitahu ga u~enici njegovi nasamo: za{to ga mi ne mogosmo istjerati?

9:29 I re~e im: ovaj se rod ni~im ne mo`e istje- rati do molitvom i postom.

9:30 I izi{av{i odande i|ahu kroz Galileju; i ne {}adija{e da ko dozna.

9:31 Jer u~a{e u~enike svoje, i govora{e im da }e se sin ~ovje~ij predati u ruke ljudske, i ubi}e ga, i po{to ga ubiju usta}e tre}i dan.

9:32 A oni ne razumijevahu rije~i, i ne smedija- hu da ga zapitaju.

9:33 I do|e u Kapernaum, i kad bje{e u ku}i za- pita ih: {ta se prepiraste putem me|u sobom?

9:34 A oni mu~ahu; jer se putem prepira{e me|u sobom ko je najve}i.

9:35 I sjedav{i dozva dvanaesticu i re~e im: koji ho}e da bude prvi neka bude od sviju najzad- nji i svima sluga.

9:36 I uzev{i dijete metnu ga me|u njih i zagrli- v{i ga re~e im:

9:37 Ko jedno ovakovo dijete primi u ime moje, mene prima; a ko mene primi, ne prima mene nego onoga koji je mene poslao.

9:38 Odgovori mu Jovan govore}i: u~itelju! vi- djesmo jednoga gdje imenom tvojijem izgoni |a- vole koji ne ide za nama: i zabranismo mu, jer ne ide za nama.

9:39 A Isus re~e: ne branite mu; jer nema nikoga koji bi imenom mojijem ~udo ~inio da mo`e brzo zlo govoriti za mnom.

9:40 Jer ko nije protiv vas s vama je.

9:41 Jer ko vas napoji ~a{om vode u ime moje, zato {to ste Hristovi, zaista vam ka`em: ne}e mu propasti plata.

9:42 A koji sablazni jednoga od ovijeh malijeh koji vjeruju mene, bolje bi mu bilo da se objesi ka- men vodeni~ni o vratu njegovu i da se baci u more.

9:43 I ako te ruka tvoja sabla`njava, otsijeci je: bolje ti je bez ruke u `ivot u}i, negoli s obje ruke u}i u pakao, u oganj vje~ni,

9:44 Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne ga- si.

9:45 I ako te noga tvoja sabla`njava, otsijeci je: bolje ti je u}i u `ivot hromu, nego li s dvije noge da te bace u pakao, u oganj vje~ni,

9:46 Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne ga- si.

9:47 Ako te i oko tvoje sabla`njava, iskopaj ga: bolje ti je s jednijem okom u}i u carstvo Bo`ije, nego li s dva oka da te bace u pakao ognjeni,

9:48 Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne ga- si.

9:49 Jer }e se svaki ognjem posoliti, i svaka }e se `rtva solju posoliti.

9:50 Dobra je so; ali ako so bude neslana, ~im }e se osoliti? Imajte so u sebi, i mir imajte me|u sobom.

GLAVA 10

I ustav{i odande do|e u okoline Judejske preko Jordana, i ste~e se opet narod k njemu; i kao {to obi~aj ima{e, opet ih u~a{e.

10:2 I pristupiv{i fariseji upita{e ga ku{aju}i: mo`e li ~ovjek pustiti `enu?

10:3 A on odgovaraju}i re~e im: {ta vam zapovijeda Mojsije?

10:4 A oni reko{e: Mojsije dopusti da joj se da raspusna knjiga i da se pusti.

10:5 I odgovaraju}i Isus re~e im: po tvr|i va{ega srca napisa vam on zapovijest ovu.

10:6 A u po~etku stvorenja mu`a i `enu stvorio ih je Bog.

10:7 Zato ostavi ~ovjek oca svojega i mater i prilijepi se k `eni svojoj,

10:8 I budu dvoje jedno tijelo. Tako nijesu vi{e dvoje nego jedno tijelo.

10:9 A {to je Bog sastavio ~ovjek da ne rastavlja.

10:10 I u ku}i opet zapita{e ga za to u~enici njegovi.

10:11 I re~e im: koji pusti `enu i o`eni se drugom, ~ini preljubu na njoj.

10:12 I ako `ena ostavi mu`a svojega i po|e za drugoga, ~ini preljubu.

10:13 I dono{ahu k njemu djecu da ih se dotakne; a u~enici branjahu onima {to ih dono{ahu.

10:14 A Isus vidjev{i rasrdi se i re~e im: pustite djecu neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je takovijeh carstvo Bo`ije.

10:15 Zaista vam ka`em: koji ne primi carstva Bo`ijega kao dijete, ne }e u}i u njega.

10:16 I zagrliv{i ih metnu na njih ruke te ih blagoslovi.

10:17 I kad izi|e na put, pritr~a neko, i kleknuv{i na koljena pred njim pita{e ga: u~itelju blagi! {ta mi treba ~initi da dobijem `ivot vje~ni?

10:18 A Isus re~e mu: {to me zove{ blagijem? niko nije blag osim jednoga Boga.

10:19 Zapovijesti zna{e: ne ~ini preljube; ne ubij; ne ukradi; ne svjedo~i la`no; ne ~ini nepravde nikome; po{tuj oca svojega i mater.

10:20 A on odgovaraju}i re~e mu: u~itelju! sve sam ovo sa~uvao od mladosti svoje.

10:21 A Isus pogledav{i na nj, omilje mu, i re~e mu: jo{ ti jedno nedostaje: idi prodaj sve {to ima{ i

podaj siromasima; i ima}e blago na nebu; i do|i te hajde za mnom uzev{i krst.

10:22 A on posta zovoljan od ove rije~i, i otide `alostan; jer bija{e vrlo bogat.

10:23 I pogledav{i Isus re~e u~enicima svojim: kako je te{ko bogatima u}i u carstvo nebesko!

10:24 A u~enici se upla{i{e od rije~i njegovijeh. A Isus opet odgovaraju}i re~e im: djeco! kako je te{ko onima koji se uzdaju u svoje bogatstvo u}i u carstvo Bo`ije!

10:25 Lak{e je kamili pro}i kroz iglene u{i nego li bogatome u}i u carstvo Bo`ije.

10:26 A oni se vrlo divljahu govore}i u sebi: ko se dakle mo`e spasti?

10:27 A Isus pogledav{i na njih re~e: ljudima je nemogu}e, ali nije Bogu: jer je sve mogu}e Bogu.

10:28 A Petar mu po~e govoriti: eto mi smo ostavili sve, i za tobom idemo.

10:29 A Isus odgovaraju}i re~e: zaista vam ka`em: nema nikoga koji je ostavio ku}u, ili bra}u, ili sestre, ili oca, ili mater, ili `enu, li djecu, ili zemlju, mene radi i jevan|elja radi,

10:30 A da ne}e primiti sad u ovo vrijeme sto puta onoliko ku}a, i bra}e, i sestara, i otaca, i mate- ra, i djece, i zemlje, u progonjenju, a na onome svijetu `ivot vje~ni.

10:31 Ali }e mnogi prvi biti po{ljednji, i po{ljednji prvi.

10:32 A kad i|ahu putem u Jerusolim, Isus i|a{e pred njima, a oni se ~u|ahu, i za njim i|ahu sa strahom. I uzev{i opet dvanaesticu po~e im kazivati {ta }e biti od njega:

10:33 Evo idemo u Jerusolim, i sin ~ovje~ij preda}e se glavarima sve{teni~kijem i knji`evnicima i osudi}e ga na smrt, i preda}e ga neznabo{cima;

10:34 I naruga}e mu se, i bi}e ga, i popljuva}e ga, i ubi}e ga, i tre}i dan usta}e.

10:35 I pred njega do|o{e Jakov i Jovan, sinovi Zevedejevi, govore}i: u~itelju! ho}emo da nam u~ini{ za {to }emo te moliti.

10:36 A on im re~e: {to ho}ete da vam u~inim?

10:37 A oni mu reko{e: daj nam da sjedemo jedan s desne strane tebi a drugi s lijeve, u slavi tvojoj.

10:38 A Isus im re~e: ne znate {ta i{tete: mo`ete li piti ~a{u koju ja pijem, i krstiti se kr{tenjem kojijem se ja krstim?

10:39 A oni mu reko{e: mo`emo. A Isus re~e im: ~a{u dakle koju ja pijem ispi}ete; i kr{tenjem kojijem se ja krstim krsti}ete se;

10:40 Ali da sjedete s desne strane meni i s lijeve, ne mogu ja dati nego kojima je ugotovljeno.

10:41 I ~uv{i to desetorica po~e{e se srditi na Jakova i na Jovana.

10:42 A Isus dozvav{i ih re~e im: znate da knezovi narodni vladaju narodom i poglavari njegovi upravljaju njim.

10:43 Ali me|u vama da ne bude tako; nego koji ho}e da bude ve}i me|u vama, da vam slu`i.

10:44 I koji ho}e prvi me|u vama da bude, da bude svima sluga.

10:45 Jer sin ~ovje~ij nije do{ao da mu slu`e nego da slu`i, i da da du{u svoju u otkup za mnoge.

10:46 I do|o{e u Jerihon. I kad izla`a{e iz Jerihona, on i u~enici njegovi i narod mnogi, sin Timejev Vartimej slijepi sje|a{e kraj puta i pro{a{e.

10:47 I ~uv{i da je to Isus Nazare}anin stade vikati i govoriti: sine Davidov Isuse! pomiluj me!

10:48 I prije}ahu mu mnogi da u}uti, a on jo{ ve}ma vika{e: sine Davidov! pomiluj me!

10:49 I stav{i Isus re~e da ga zovnu. I zovnu{e slijepca govore}i mu: ne boj se; ustani, zove te.

10:50 A on zbaciv{i sa sebe haljine svoje ustade, i do|e k Isusu.

10:51 I odgovaraju}i re~e mu Isus: {ta ho}e{ da ti u~inim? A slijepi re~e mu: Ravuni! da progledam.

10:52 A Isus re~e mu: idi, vjera tvoja pomo`e ti. I odmah progleda, i otide putem za Isusom.

GLAVA 11

I kad se pribli`i k Jerusalimu, k Vitfazi i Vitaniji, kod gore Maslinske, posla dvojicu od u~eni-

ka svojijeh

11:2 I re~e im: idite u selo {to je pred vama, i odmah kako u|ete u njega na}i }ete magare privezano, na koje niko od ljudi nije usjedao; odrije{ite ga i dovedite.

11:3 I ako vam ko re~e: {ta to ~inite? ka`ite: treba Gospodu; i odmah }e ga poslati amo.

11:4 A oni otido{e, i na|o{e magare privezano kod vrata napolju na raskr{u, i odrije{i}e ga.

11:5 I neko od onijeh {to stajahu ondje reko{e im: za{to drije{ite magare?

11:6 A oni reko{e im kao {to im zapovjedi Isus; i ostavi{e ih.

11:7 I dovedo{e magare k Isusu, i metnu{e na njih haljine svoje; i usjede na njih.

11:8 A mnogi prostrije{e haljine svoje po putu; a jedni rezahu granje od drveta, i prostirahu po putu.

11:9 A koji i|ahu pred njim i za njim, vikahu govore}i: Osana! blagosloven koji ide u ime Gospodnje!

11:10 Blagosloveno carstvo oca na{ega Davida koje ide u ime Gospodnje! Osana na visini!

11:11 I u|e Isus u Jerusalim, i u crkvu; i promov{i sve, kad bi uve~e, izi|e u Vitaniju s dvanaestoricom.

11:12 I sjutradan kad izi|o{e iz Vitanije, ogladnje.

11:13 I vidjev{i izdaleka smokvu s li{em do|e ne bi li {to na{ao na njoj; i do{av{i k njoj ni{ta ne na|e osim li{a; jer jo{ ne bje{e vrijeme smokva-
ma.

11:14 I odgovaraju}i Isus re~e joj: da otsad od tebe niko ne jede roda dovijeka. I slu{ahu u~enici njegovi.

11:15 I do|o{e opet u Jerusalim; i u{av{i Isus u crkvu stade izgoniti one koji prodavahu i kupovahu po crkvi; i ispremeta trepeze onijeh {to mijenjahu novce, i klupe onijeh {to prodavahu golubove.

11:16 I ne dadija{e da ko pronese suda kroz crkvu.

11:17 I u-a{e govore}i im: nije li pisano: dom moj neka se zove dom molitve svima narodima? A vi na~iniste od njega hajdu~ku pe}inu.

11:18 I ~u{e knji`evnici i glavari sve{teni~ki, i tra`ahu kako bi ga pogubili; jer ga se bojahu; jer se sav narod ~u|a{e nauci njegovoj.

11:19 I kad bi uve~e izi|e na polje iz grada.

11:20 I ujutru prolaze}i vidje{e smokvu gdje se posu{ila iz korijena.

11:21 I opomenuv{i se Petar re~e mu: Ravi! gle, smokva {to si je prokleo posu{ila se.

11:22 I odgovaraju}i Isus re~e im:

11:23 Imajte vjeru Bo`iju; jer vam zaista ka`em: ako ko re~e gori ovoj: digni se i baci se u more, i ne posumnja u srcu svojemu, nego uzvjeruje da }e biti kao {to govori: bi}e mu {to god re~e.

11:24 Zato vam ka`em: sve {to i{tete u svojoj molitvi vjerujte da }ete primiti; i bi}e vam.

11:25 I kad stojite na molitvi, pra{tajte ako {to imate na koga: da i otac va{ koji je na nebesima oprost vama pogrje{ke va{e.

11:26 Ako li pak vi ne oprate, ni otac va{ koji je na nebesima ne}e oprost vama pogrje{aka va{i}jih.

11:27 I do|o{e opet u Jerusolim; i kad ho|a{e po crkvi do|o{e k njemu glavari sve{teni~ki i knji`evnici i starje{ine,

11:28 I reko{e mu: kakvom vlasti to ~ini{? i ko ti daje vlast tu, da to ~ini{?

11:29 A Isus odgovaraju}i re~e im: i ja }u vas da upitam jednu rije~, i odgovorite mi; pa }u vam kazati kakvom vlasti ovo ~inim.

11:30 Kr{tenje Jovanovo ili bi s neba ili od ljudi? odgovorite mi.

11:31 I mi{ljahu u sebi govore}i: ako re~emo: s neba; re}i }e: za{to mu dakle ne vjerovaste?

11:32 Ako li re~emo: od ljudi; bojimo se naroda; jer svi mi{ljahu za Jovana da zaista prorok bje{e.

11:33 I odgovaraju}i reko{e Isusu: ne znamo. I Isus odgovaraju}i re~e njima: ni ja vama ne}u kazati kakvom vlasti ovo ~inim.

GLAVA 12

I po~e im govoriti u pri~ama: posadi ~ovjek vinograd, i ogradi plotom, i iskopa pivnicu, i na~ini kulu, i dade ga vinogradarima, pa otide.

12:2 I kad do|e vrijeme, posla k vinogradarima slugu da primi od vinogradara od roda vinogradskog.

12:3 A oni uhvativ{i slugu izbi{e ga, i posla{e prazna.

12:4 I opet posla k njima drugoga slugu; i onoga bi{e kamenjem i razbi{e mu glavu, i posla{e ga sramotna.

12:5 I opet posla drugoga; i onoga ubi{e; i mnoge druge, jedne izbi{e a jedne pobi{e.

12:6 Jo{ dakle ima{e jedinoga svojega milog sina, posla i njega najposlije k njima govore}i: postidje}e se sina mojega.

12:7 A vinogradari reko{e u sebi: ovo je na{ljednik, hodite da ga ubijemo, i nama }e ostati o~evina njegova.

12:8 I uhvati{e ga, i ubi{e, i izbaci{e ga napolje iz vinograda.

12:9 [ta }e dakle u~initi gospodar od vinograda? Do}i }e i pogubi}e vinogradare, i da}e vinograd drugima.

12:10 Zar nijeste ~itali u pismu ovo: kamen koji odbaci{e zidari, onaj posta glava od ugla;

12:11 To bi od Gospoda i divno je u na{ijem o~ima?

12:12 I gledahu da ga uhvate, ali se poboja{e naroda; jer razumje{e da za njih govori pri~u; i ostaviv{i ga otido{e.

12:13 I posla{e k njemu neke od fariseja i Irodovaca da bi ga uhvatili u rije~i.

12:14 A oni do{av{i reko{e mu: u~itelju! znamo da si istinit, i da ne mari{ ni za koga; jer ne gleda{ ko je ko, nego zaista putu Bo`ijemu u~i{; treba li }esaru davati hara~ ili ne? Ho}emo li dati ili da ne damo?

12:15 A on znaju}i njihovo licemjerje re~e im: {to me ku{ate? Donesite mi novac da vidim.

12:16 A oni doneso{e. I re~e im: ~ij je obraz ovaj i natpis? A oni mu reko{e: }esarev.

12:17 I odgovaraju}i Isus re~e im: podajte }esarevo }esaru, i Bo`ije Bogu. I ~udi{e mu se.

12:18 I do|o{e k njemu sadukeji koji ka`u da nema vaskrsenija, i zapita{e ga govore}i:

12:19 U~itelju! Mojsije nam napisa: ako kome brat umre i ostavi `enu a djece ne ostavi, da brat njegov uzme `enu njegovu i da podigne sjeme bratu svojemu.

12:20 Sedam bra}e bje{e: i prvi uze `enu, i umrije bez poroda.

12:21 I drugi uze je, i umrije, i ni on ne ostavi poroda; tako i tre}i.

12:22 I uze{e je sedmorica, i ne ostavi{e poroda. A poslije sviju umrije i `ena.

12:23 O vaskrseniju dakle kad ustanu koga }e od njih biti `ena? jer je za sedmoricom bila.

12:24 I odgovaraju}i Isus re~e im: zato li se vi varate {to ne znate pisma ni sile Bo`ije?

12:25 Jer kad iz mrtvih ustanu, niti }e se `eniti ni udavati, nego su kao an|eli na nebesima.

12:26 A za mrtve da ustaju nijeste li ~itali u knjigama Mojsijevijem kako mu re~e Bog kod kupine govore}i: ja sam Bog Avraamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljev?

12:27 Nije Bog Bog mrtvih, nego Bog `ivih. Vi se dakle vrlo varate.

12:28 I pristupi jedan od knji`evnika koji ih slu{a{e kako se prepiru, i vidje da im dobro odgovara, i zapita ga: koja je prva zapovijest od sviju?

12:29 A Isus odgovori mu: prva je zapovijest od sviju: ~uj Izrailju, Gospod je Bog na{ Gospod jedini;

12:30 I ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem i svom du{om svojom i svijem umom svojijem i svom snagom svojom. Ovo je prva zapovijest.

12:31 I druga je kao i ova: ljubi bli`njega svojega kao samoga sebe. Druge zapovijesti ve}e od ovijeh nema.

12:32 I re~e mu knji`evnik: dobro, u~itelju! pravo si kazao da je jedan Bog, i nema drugoga osim njega;

12:33 I ljubiti ga svijem srcem i svijem razumom i svom du{om i svom snagom, i ljubiti bli`njega kao samoga sebe, ve}e je od sviju `rtava i priloga.

12:34 A Isus vidjev{i kako pametno odgovori re~e mu: nijesi daleko od carstva Bo`ijega. I niko vi{e ne smija{e da ga zapita.

12:35 I odgovori Isus i re~e u~e}i u crkvi: kako govore knji`evnici da je Hristos sin Davidov?

12:36 Jer sam David kaza Duhom svetijem: re~e Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, dok polo`im neprijatelje tvoje podno`je nogama tvojima.

12:37 Sam dakle David naziva ga Gospodom, i otkuda mu je sin? I mnogi narod slu{a{e ga s rado{u.

12:38 I govora{e im u nauci svojoj: ~uvajte se knji`evnika koji idu u duga~kijem haljinama, i tra`e da im se klanja po ulicama,

12:39 I prvijeh mjesta po zbornicama, i za~elja na gozbama.

12:40 Ovi {to jedu ku}e udovi~ke, i la`no se mole Bogu dugo, bi}e jo{ ve}ma osu|eni.

12:41 I sjedav{i Isus prema Bo`ijoj hazni gleda{e kako narod me}e novce u Bo`iju haznu. I mnogi bogati metahu mnogo.

12:42 I do{av{i jedna siroma{na udovica metnu dvije leptе, koje ~ine jedan kodrant.

12:43 I dozvav{i u~enike svoje re~e im: zaista vam ka`em: ova siroma{na udovica metnu vi{e od sviju koji me}u u Bo`iju haznu.

12:44 Jer svi metnu{e od suvi{ka svojega; a ona od sirotinje svoje metnu sve {to ima{e, svu hranu svoju.

GLAVA 13

I kad izla`a{e iz crkve re~e mu jedan od u~enika njegovijeh: u~itelju! gle kakvo je kamenje, i kakva gra|evina!

13:2 I odgovaraju}i Isus re~e mu: vidi{ li ove velike gra|evine? ni kamen na kamenu ne}e ovdje ostati koji se ne}e razmetnuti.

13:3 I kad sje|a{e na gori Maslinskoj prema crkvi, pitahu ga sama Petar i Jakov i Jovan i Andrija:

13:4 Ka`i nam kad }e to biti? i kakav }e znak biti kad }e se to sve svr{iti?

13:5 A Isus odgovaraju}i im po~e govoriti: ~uvajte se da vas ko ne prevari.

13:6 Jer }e mnogi do}i na moje ime govore}i: ja sam; i mnoge }e prevariti.

13:7 A kad ~ujete ratove i glasove o ratovima, ne pla{ite se; jer treba to da bude; ali to jo{ nije po{ljedak.

13:8 Usta}e narod na narod i carstvo na carstvo; i zemlja }e se tresti po svijetu; i bi}e gladi i bune. To je po~etak stradanju.

13:9 A vi se ~uvajte; jer }e vas predavati u sudove i po zbornicama bi}e vas, i pred kraljeve i careve izvodi}e vas mene radi za svjedo~anstvo njima.

13:10 I u svima narodima treba da se najprije propovjedi jevan|elje.

13:11 A kad vas povedu da predaju, ne brinite se naprijed {ta}ete govoriti, niti mislite; nego {to vam se da u onaj ~as ono govorite; jer vi ne }ete govoriti nego Duh sveti.

13:12 I preda}e brat brata na smrt i otac sina, i usta}e djeca na roditelje i pobi}e ih.

13:13 I svi }e omrznuti na vas imena mojega radi. Ali koji pretrpi do kraja blago njemu.

13:14 A kad vidite mrzost opu{enja, za koju govori prorok Danilo, da stoji gdje ne treba (koji ~ita da razumije): tada koji budu u Judeji neka bje`e u gore;

13:15 I koji bude na krovu da ne silazi u ku}u, niti da ulazi da uzme {to iz ku}e svoje;

13:16 I koji bude u polju da se ne vra}a natrag da uzme haljinu svoju.

13:17 Ali te{ko trudnima i dojilicama u te dane!

13:18 Nego se molite Bogu da ne bude bje`an va{a u zimu.

13:19 Jer }e u dane te biti nevolja kakova nije bila od po~etka stvorenja koje je Bog stvorio do sad, i ne}e ni biti.

13:20 I da Gospod ne skрати dane niko ne bi ostao; ali izbranih radi, koje izbra, skratio je dane.

13:21 Tada ako vam ko re~e: evo ovdje je Hristos; ili: eno ondje; ne vjerujte.

13:22 Jer }e izi}i la`ni hristosi i la`ni proroci, i pokaza}e znake i ~udesu da bi prevarili, ako bude mogu}e, i izbrane.

13:23 Ali vi se ~uvajte: eto vam sve kazah naprijed.

13:24 Ali u te dane, poslije te nevolje, sunce }e pomr~ati, i mjesec svoju svjetlost izgubiti.

13:25 I zvijezde }e spadati s neba i sile nebeske pokrenuti se.

13:26 I tada }e ugledati sina ~ovje~ijega gdje ide na oblacima sa silom i slavom velikom.

13:27 I tada }e poslati an|ele svoje i sabra}e izbrane svoje od ~etiri vjetra, od kraja zemlje do kraja neba.

13:28 A od smokve nau~ite se pri-i: kad se ve} njezina grana pomladi i stane listati, znate da je blizu ljeto.

13:29 Tako i vi kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu kod vrata.

13:30 Zaista vam ka`em da ovaj nara{taj ne}e pro}i dok se ovo sve ne zbude.

13:31 Nebo i zemlja pro}i }e, ali rije~i moje ne}e pro}i.

13:32 A o danu tome ili o ~asu niko ne zna, ni an|eli koji su na nebesima, ni sin, do otac.

13:33 Pazite, stra`ite i molite se Bogu; jer ne znate kad }e vrijeme nastati.

13:34 Kao {to ~ovjek odlaze}i ostavi ku}u svoju, i da slugama svojim vlast, i svakome svoj posao; i vrataru zapovjedi da stra`i.

13:35 Stra`ite dakle; jer ne znate kad }e do}i gospodar od ku}e, ili uve~e ili u pono}i, ili u pijetle, ili ujutru;

13:36 Da ne do|e iznenada i da vas ne na|e a vi spavate.

13:37 A {to vam ka`em, svima ka`em: stra`ite.

GLAVA 14

Bijahu pak jo{ dva dana do pashe i do dana prijesnijeh hljebova; i tra`ahu glavari sve{teni-ki i knji`evnici kako bi ga iz prijevare uhvatili i ubili.

14:2 Ali govorahu: ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio.

14:3 I kad bija{e on u Vitaniji u ku}i Simona gubavoga i sje|a{e za trpezom, do|e `ena sa sklenicom mnogocjenoga mira ~istoga nardova, i razbiv{i sklenicu ljeva{e mu na glavu.

14:4 A neki se sr|ahu govore}i: za{to se to miro prosipa tako?

14:5 Jer se moga{e za nj uzeti vi{e od trista gro{a i dati siromasima. I vikahu na nju.

14:6 A Isus re~e: ostavite je; {ta joj smetate? ona u~ini dobro djelo na meni.

14:7 Jer siromahe imate svagda sa sobom, i kad god ho}ete mo`ete im dobro ~initi; a mene nemate svagda.

14:8 Ona {to mo`e, u~ini: ona pomaza naprijed tijelo moje za ukop.

14:9 Zaista vam ka`em: gdje se god uspropovijeda jevan|elje ovo po svemu svijetu, kaza}e se i to za spomen njezin.

14:10 I Juda Iskariotski, jedan od dvanaestorice otide ka glavarima sve{teni~kijem da im ga izda.

14:11 A oni ~uv{i obradova{e se, i obreko{e mu novce dati: i tra`a{e zgodu da ga izda.

14:12 I u prvi dan prijesnijeh hljebova, kad klahu pashu, reko{e mu u~enici njegovi: gdje }e{ da idemo da ti zgotovimo pashu da jede{?

14:13 I posla dvojicu od u~enika svojijeh i re~e im: idite u grad, i sre{e vas ~ovjek koji nosi vodu u kr~agu; idite za njim,

14:14 I gdje u|e ka`ite gospodaru od one ku}e: u~itelj veli: gdje je gostionica gdje }u jesti pashu s u~enicima svojijem?

14:15 I on }e vam pokazati veliku sobu prostrtu gotovu: ondje nam zgotovite.

14:16 I izi|o{e u~enici njegovi, i do|o{e u grad, i na|o{e kao {to im kaza, i ugotovi{e pashu.

14:17 I kad bi uve~e, do|e sa dvanaestoricom.

14:18 I kad sje|ahu za trpezom i je|ahu re~e Isus: zaista vam ka`em: jedan od vas, koji jede sa mnom, izda}e me.

14:19 A oni se zabrinu{e, i stado{e govoriti jedan za drugijem: da ne ja? i drugi: da ne ja?

14:20 A on odgovaraju}i re~e im: jedan od dvanaestorice koji umo~i sa mnom u zdjelu.

14:21 Sin ~ovje~ij dakle ide kao {to je pisano za njega; ali te{ko onome ~ovjeku koji izda sina ~ovje~ijega; bolje bi mu bilo da se nije rodio onaj ~ovjek.

14:22 I kad je|ahu uze Isus hljeb i blagosloviv{i prelomi ga, i dade im, i re~e: uzmite, jedite; ovo je tijelo moje.

14:23 I uze ~a{u i dav{i hvalu dade im; i pi{e iz nje svi.

14:24 I re~e im: ovo je krv moja novoga zavjeta koja }e se proliti za mnoge.

14:25 Zaista vam ka`em: vi{e ne}u piti od roda vinogradskoga do onoga dana kad }u ga piti novoga u carstvu Bo`ijemu.

14:26 I otpojav{i hvalu izi|o{e na goru Maslinsku.

14:27 I re~e im Isus: svi }ete se vi sablazniti o mene ovu no}; jer je pisano: udari}u pastira i ovce }e se razbje}i.

14:28 Ali po vaskrseniju svojemu ja idem pred vama u Galileju.

14:29 A Petar mu re~e: ako se i svi sablazne, ali ja ne}u.

14:30 I re~e mu Isus: zaista ti ka`em: no}as dok dvaput pijetao ne zapjeva tri puta }e{ me se odre}i.

14:31 A on jo{ ve}ma govora{e: da bih znao s tobom i umrijeti ne}u te se odre}i. Tako i svi govorahu.

14:32 I do|o{e u selo koje se zove Getsimanija, i re~e u~enicima svojijem: sjedite ovdje dok ja idem da se pomolim Bogu.

14:33 I uze sa sobom Petra i Jakova i Jovana, i zabrinu se i po~e tu`iti.

14:34 I re~e im: `alosna je du{a moja do smrti; po~ekajte ovdje, i stra`ite.

14:35 I oti{av{i malo pade na zemlju, i molja{e se da bi ga mimoi{ao ~as ako je mogu}e.

14:36 I govora{e: Ava o~e! sve je mogu}e tebi; pronesi ~a{u ovu mimo mene; ali opet ne kako ja ho}u nego kako ti.

14:37 I do|e i na|e ih gdje spavaju, i re~e Petru: Simone! Zar spava{? Ne mo`e li jednoga ~asa postra`iti?

14:38 Stra`ite i molite se Bogu da ne padnete u napast; jer je duh sr~an ali je tijelo slabo.

14:39 I opet oti{av{i pomoli se Bogu one iste rije~i govore}i.

14:40 I vrativ{i se na|e ih opet gdje spavaju; jer im bijahu o~i ote`ale; i ne znadijahu {ta bi mu odgovorili.

14:41 I do|e tre}i put, i re~e im: jednako spavate i po~ivate; dosta je; do|e ~as; evo se predaje sin ~ovje~ij u ruke grje{nicima.

14:42 Ustanite da idemo; evo izdajnik se moj pribli`i.

14:43 I odmah dok on jo{ govora{e, do|e Juda, jedan od dvanaestorice, i s njim ljudi mnogi s no`evima i s koljem od glavara sve{teni~kijeh i od knji`evnika i starje{ina.

14:44 I izdajnik njegov dade im znak govore}i: koga ja cjelivam onaj je: dr`ite ga, i vodite ga ~uvaju}i.

14:45 I do{av{i odmah pristupi k njemu, i re~e: Ravi! ravi! i cjeliva ga.

14:46 A oni metnu{e ruke svoje na nj i uhvati}e ga.

14:47 A jedan od onijeh {to stajahu ondje izvadi no`te udari slugu poglavara sve{teni~koga, i oti~e mu uho.

14:48 I odgovaraju}i Isus re~e im: kao na hajduka izi{li ste s no`evima i s koljem da me uhvatite,

14:49 A svaki dan sam bio kod vas u crkvi i u~io, i ne uhvatiste me. Ali da se zbude pismo.

14:50 I ostaviv{i ga u~enici svi pobjego{e.

14:51 I za njim i|a{e nekakav mladi} ogrnut platnom po голу tijelu; i uhvati{e onoga mladi}a.

14:52 A on ostaviv{i platno go pobje`e od njih.

14:53 I dovedo{e Isusa k poglavaru sve{teni~kome, i steko{e se k njemu svi glavari sve{teni~ki i knji`evnici i starje{ine.

14:54 I Petar ide za njim izdaleka do u dvor poglavara sve{teni~koga, i sje|a{e sa slugama, i grija{e se kod ognja.

14:55 A glavari sve{teni~ki i sva skup{tina tra`ahu na Isusa svjedo~anstva da ga ubiju; i ne na|o{e;

14:56 Jer mnogi svjedo~ahu la`no na njega i svjedo~anstva ne bijahu jednaka.

14:57 I jedni ustav{i svjedo~ahu na njega la`no govore}i:

14:58 Mi smo ~uli gdje on govori: ja }u razvaliti ovu crkvu koja je rukama na~injena, i za tri dana na~ini}u drugu koja ne}e biti rukama na~injena.

14:59 I ni ovo svjedo~anstvo njihovo ne bija{e jednako.

14:60 I ustav{i poglavar sve{teni~ki na srijedu zapita Isusa govore}i: zar ni{ta ne odgovara{ {to ovi na tebe svjedo~e?

14:61 A on mu~a{e i ni{ta ne odgovara{e. Opet poglavar sve{teni~ki zapita i re~e: jesi li ti Hristos, sin blagoslovenoga?

14:62 A Isus re~e: jesam; i vidje}ete sina ~ovje~ijega gdje sjedi s desne strane sile i ide na oblaci~ma nebeskijem.

14:63 A poglavar sve{teni~ki razdrije svoje haljine, i re~e: {ta nam trebaju vi{e svjedoci?

14:64 ^uste hulu na Boga; {ta mislite? A oni svi kaza{e da je zaslu`io smrt.

14:65 I po~e{e jedni pljuvati na nj, i pokrivati mu lice, i }u{ati ga, i govoriti mu: proreci; i sluge ga bijahu po obrazima.

14:66 I kad bija{e Petar dolje na dvoru, do|e jedna od slu{kinja poglavara sve{teni~koga,

14:67 I vidjev{i Petra gdje se grije pogleda na nj i re~e: i ti si bio s Isusom Nazare}aninom.

14:68 A on se odre~e govore}i: ne znam niti razumijem {ta ti govori{. I izi|e napolje pred dvor: i pijetao zapjeva.

14:69 I opet kad ga vidje slu{kinja, po~e govori-ti onima {to stajahu ondje: ovaj je od njih.

14:70 A on se opet odrica{e. I malo zatijem opet oni {to stajahu ondje reko{e Petru: vaistinu si od njih: jer si Galilejac, i govor ti je onakovi.

14:71 A on se po~e kleti i preklinjati: ne znam toga ~ovjeka za koga vi govorite.

14:72 I drugi put zapjeva pijetao. I opomenu se Petar rije-i {to mu re~e Isus: dok pijetao dvaput ne zapjeva odre}i }e{ me se triput. I stade plakati.

GLAVA 15

I odmah ujutru u~ini{e vije}u glavari sve{teni~ki sa starje{inama i knji`evnicima, i sav sabor, i svezav{i Isusa odvedo{e ga i predado{e Pilatu.

15:2 I upita ga Pilat: jesi li ti car Judejski? A on odgovaraju}i re~e mu: ti ka`e{.

15:3 I tu`ahu ga glavari sve{teni~ki vrlo.

15:4 A Pilat opet upita ga govore}i: zar ni{ta ne odgovara{? Gledaj {ta svjedo~e na tebe.

15:5 Ali Isus vi{e ne odgovori ni{ta tako da se divlja{e Pilat.

15:6 A o svakom prazniku pu{ta{e im po jedno-ga su`nja koga iskahe.

15:7 A bija{e jedan zatvoren, po imenu Varava, sa svojijem drugarima koji su u buni u~inili krv.

15:8 I povikav{i narod stade iskati {to im svagda ~inja{e.

15:9 A Pilat im odgovori govore}i: ho}ete li da vam pustim cara Judejskoga?

15:10 Jer znadija{e da su ga iz zavisti predali glavari sve{teni~ki.

15:11 Ali glavari sve{teni~ki podgovori{e narod bolje Varavu da i{tu da im pusti.

15:12 A Pilat opet odgovaraju}i re~e im: a {ta ho}ete da ~inim s tijem {to ga zovete carem Judej-skijem?

15:13 A oni opet povika{e: raspni ga.

15:14 A Pilat im re~e: a kakvo je zlo u~inio? A oni iza glasa vikahu: raspni ga.

15:15 A Pilat `ele}i ugoditi narodu pusti im Va-ravu, a Isusa {ibav{i predade da ga razapnu.

15:16 A vojnici ga odvedo{e u sudnicu, i sazva-{e svu ~etu vojnika,

15:17 I obuko{e mu skerletnu kabanicu, i opleta-v{i vijenac od trnja metnu{e na nj.

15:18 I stado{e ga pozdravljati govore}i: zdravo, care Judejski!

15:19 I bijahu ga po glavi trskom, i pljuvahu na nj, i padaju}i na koljena poklanjahu mu se.

15:20 I kad mu se naruga{e, svuko{e s njega skerletnu kabanicu, i obuko{e ga u njegove haljine i izvedo{e ga da ga razapnu.

15:21 I natjera{e nekoga Simona iz Kirine, oca Aleksandrova i Rufova, koji i |a{e iz polja, da mu ponese krst.

15:22 I dovedo{e ga na mjesto Golgotu, koje }e re}i: ko{turnica.

15:23 I davahu mu da pije vino sa smirnom, a on ne uze.

15:24 I kad ga razaspe{e, razdijeli{e haljine nje-gove bacaju}i kocke za njih ko }e {ta uzeti.

15:25 A bija{e sahat tre}i kad ga razape{e.

15:26 I bija{e natpis njegove krivice napisan: car Judejski.

15:27 I s njim raspe{e dva hajduka, jednoga s desne a jednoga s lijeve strane njemu.

15:28 I izvr{i se pismo koje govori: i metnu{e ga me |u zlo~ince.

15:29 I koji prola`ahu huljahu na nj ma{u}i gla-vama svojima i govore}i: aha! ti {to crkvu razva-ljuje{ i za tri dana na~inja{.

15:30 Pomozi sam sebi i si |i s krsta.

15:31 Tako i glavari sve{teni~ki s knji`evnicima rugahu se govore}i jedan drugome: drugima pomo-`e, a sebi ne mo`e pomo}i.

15:32 Hristos car Izrailjev neka si |e sad s krsta da vidimo, pa }emo mu vjerovati. I oni {to bijahu s njim razapeti rugahu mu se.

15:33 A u {estome sahatu bi tama po svoj zemlji do sahata devetoga.

15:34 I u devetome sahatu povika Isus iza glasa govore}i: Eloi! Eloi! lama savahtani? koje zna-i: Bo`e moj! Bo`e moj! za{to si me ostavio?

15:35 I neki od onijeh {to stajahu ondje ~uv{i to govorahu: eno zove Iliju.

15:36 A jedan otr~a te napuni sun|er octa, pa nataknuv{i na trsku poja{e ga govore}i: stanite da vidimo ho}e li do}i Ilija da ga skine.

15:37 A Isus povika iza glasa, i izdahnu.

15:38 I zavjes crkveni razdrije se na dvoje s vrha do na dno.

15:39 A kad vidje kapetan koji staja{e prema njemu da s takom vikom izdahnu, re~e: zaista ~o-vjek ovaj sin Bo`ij bje{e.

15:40 A bijahu i `ene koje gledahu izdaleka, me|u kojima bje{e i Marija Magdalina i Marija Jakova maloga i Josije mati, i Solomija,

15:41 Koje i|ahu za njim i kad bje{e u Galileji, i slu`ahu mu; i druge mnoge koje bijahu do{le s njim u Jerusolim.

15:42 I kad bi u ve~e (jer bija{e petak, to jest u o~i subote),

15:43 Do|e Josif iz Arimateje, po{ten savjetnik, koji i sam carstva Bo`ijega ~eka{e, i usudi se te u|e k Pilatu i zaiska tijelo Isusovo.

15:44 A Pilat se za~udi da je ve} umro; i dozva~i kapetana zapita ga: je li davno umro?

15:45 I doznav{i od kapetana, dade tijelo Josifu.

15:46 I kupiv{i platno, i skinuv{i ga, obavi platnom, i metnu ga u grob koji bje{e isje~en u kame- nu, i navali kamen na vrata od groba.

15:47 A Marija Magdalina i Marija Josijina gledahu gdje ga metahu.

GLAVA 16

I po{to pro|e subota, Marija Magdalina i Marija Jakovljeva i Solomija kupi{e mirisa da do|u i da poma`u Isusa.

16:2 I vrlo rano u prvi dan nedjelje do|o{e na grob oko sun~anoga ro|aja.

16:3 I govorahu me|u sobom: ko }e nam odvaliti kamen od vrata grobnijeh?

16:4 I pogledav{i vidje{e da kamen bje{e odva- ljen: jer bje{e vrlo veliki.

16:5 I u{av{i u grob vidje{e mladi}a obu~ena u bijelu haljinu gdje sjedi s desne strane; i upla{i{e se.

16:6 A on im re~e: ne pla{ite se, Isusa tra`ite Nazare}anina raspetoga; usta, nije ovdje, evo mje- sto gdje ga metnu{e.

16:7 Nego idite ka`ite u~enicima njegovijem i Petru da pred vama otide u Galileju: tamo }ete ga vidjeti, kao {to vam re~e.

16:8 I izi{av{i pobjego{e od groba; jer ih uhvati drhat i strah; i nikom ni{ta ne kaza{e, jer se bojahu.

16:9 A Isus ustav{i rano u prvi dan nedjelje javi se najprije Mariji Magdalini, iz koje je istjerao se- dam |avola.

16:10 A ona otide te javi onima {to su bili s njim, koji plakahu i ridahu.

16:11 I oni ~uv{i da je `iv i da ga je ona vidjela ne vjerova{e.

16:12 A potom javi se na putu dvojici od njih u drugome obli~ju, kad su i{li u selo.

16:13 I oni oti{av{i javi{e ostalima; i ni njima ne vjerova{e.

16:14 A najposlije javi se kad njih jedanaestori- ca bijahu za trpezom, i prekori ih za njihovo nevje- rje i tvr|u srca {to ne vjerova{e onima koji su ga vidjeli da je ustao;

16:15 I re~e im: idite po svemu svijetu i propo- vjedite jevan|elje svakome stvorenju.

16:16 Koji uzvjeruje i pokrsti se, spa{e se; a ko ne vjeruje osudi}e se.

16:17 A znaci onima koji vjeruju bi}e ovi: ime- nom mojijem izgoni}e |avole; govori}e novijem jezicima;

16:18 Uzima}e zmije u ruke, ako i smrtno {to popiju, ne}e im nauditi; na bolesnike meta}e ruke, i ozdravlja}e.

16:19 A Gospod po{to im izgovori uze se na ne- bo, i sjede Bogu s desne strane.

16:20 A oni izi|o{e i propovjeda{e svuda, i Go- spod ih potpomaga, i rije~ potvr|iva znacima koji su se potom pokazivali. Amin.